

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Anthologia Sacra

Ex Probatissimis Vtrivsqve Linguæ patribus collecta, atque Octastichis
versibus comprehensa

Billy, Jacques de

Parisiis, M.D.LXXV.

Aduersus adulationem. 31.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50828)

plerisque sui rationem reddunt, his ver-
 edit, et utitur: Nos, quantum ad
 iores se comparationem humanæ & de-
 Quod monicæ naturæ, locustæ sumus,
 igitur illi gigantes: & præcipuè si du-
 torum oia sit fides nostra, & si nos
 nullam perterreat infidelitas, illi verè
 tatem gigantes erunt, nos locustæ. Si
 rari poterò sequamur Iesum, & cre-
 us eiusdamus verbisei, tanquã nihil e-
 onens sunt in conspectu nostro. Atque
 Si in hinc est, quòd sub finem huius
 ima ful O ctaftichi ad illud Iob alludo, *Iob. 17.*
 o se ei domine pone me iuxta te, & cu-
 im sibi iusuis manus pugnet contra me.
 ei relati Siquidem sub signis Dei nostri
 irum stipendia facientes, animam no-
 ntra hostium robore perterri-
 de uicta tam his Elisæi verbis alloqui po- *4. Reg.*
 gnati. terimus, Ne timeas: plures enim *6.*
 nes hu nobiscum sunt, quàm cum illis.

Aduersus adulationem.

S A C R A

Non inter cicures palpone nocentior vlla est
 Bellua, nec quæ plus gignat in orbe mali.
 Vix etenim est vllus, cui non per verba propinet,
 Quæ magis sint ipso dulcia melle, necem.
 Ac licet extincto coruus se corpore pascat:
 Corporibus vivis abstinet ille tamen.
 Senior at contra palpo nece parcit adeptis:
 At viuos blandis morsibus vsque petit.

S C H O L I A

Non inter cicures) Bias rogans
 quænam omnium ferarum
 uiffima esset, respondit, syluestri
 tyrannum esse, cicurum adu-
 Plat. in rem. Plato autem huiusmodi
 Phed. minem vsque adeo execratur
 cum bestiam humano generi
 stilentem esse dicat, atque eum
 progrediatur, vt eum malici-
 dæmoni comparet. Diogenes
 vt à Laertio proditum est, affe-
 tatoris sermonem mellitum
 laqueum dicebat. Ac certè per
 fera hæc suauitas plerùmque
 causa est, vt assentatio ab iis
 tādē admittatur, qui diu ei

tum negarant. Quandoquidem, ut est apud Senecam, blandimenta hoc habent, ut, etiam cum reiciuntur, placeant. Quod autem ad comparationem adulatoris & corui attinet, ea ab Antisthene sumpta est. Ad quam illud accedit, quod Diogenes aiebat satius esse ad coruos, quam ad adulatores ire. Id quod Græci ob eam dictionum vicinitatem elegantius dicunt, quæ inter has voces est *κόλακες* & *κόρακες*. Gelli⁹ cuiusdam Aphricanorum familiae mentionem facit, quæ hac verborum facultate prædita erat, ut simul atque res aliquas, velut pueros, arbores, pecudes, grana, impensius laudasset, protinus interirent. Quod quidem in adulatorem optimo iure torqueri potest, qui sermonis blanditiis etiam optimas quasque naturas labefactat

Lib. 9.

cap. 4.

Prov. 1. & inficit. Ac Scriptura facit
Pfal. externam illam suauitatem
 144. ex adulatoris ore manat,

exprimat, lactis & olei vocatio
 utitur. Atque, ne huiusmodi
 catoris oleo caput suum in
 tur, David optat. Porro ut ad
 toris illecebris occurramus,
 ram dare conuenit, ut diuina
 vox auribus nostris perpetuo
 sonet, Popule meus qui te
 dicunt ipsi te seducunt: non

Esa. 3. item semper cum Dauide
Pfal. 69. mus, Conuertantur retrorsum
 Et *Aug.* erubescant, qui dicunt mihi
ibid. ge, euge, hoc est, qui mihi
 diuntur atque applaudunt.
 nim exponit Augustinus. Qu
 tiam hominis cum adulator
 certamen usque adeo graue
 arduum esse censeat, ut eam
 secutionem appellare non du
Prov. 27 tet: hoc videlicet Sapientis dicitur
 nite

ara facitens, Sicut aurum in igne pro-
tatematur, sic homo per os laudatis.

Enimvero Bernardus in enarra-
vocatione psalmi Qui habitat, salu-

*Serm. 6.
in Psal.
90.*

perissimum consilium nobis por-
um inigit aduersus adulatoris blandi-

o vt adias. Difficile prorsus, inquit, ho-
amus, mo verbis laudantium hominē

diuina n vita sua, adduci poterit altum
erperuapere, si se intus ad lucem veri-

ui te beatis sollicita consideratione di-
nt: nocutiat. Nonnē enim si propriam

uide cogitat cōditionem, dicturus est
trorsuibi, Quid superbis terra & cinis?

Ecccl. 10.

Nonne, si propriam consideret
t. mihi orruptionem, fateatur necesse

mihi b est, quoniam non est in eo bonū?
lunt. f ed & si forte aliquid habere vi-

is. Qu etur, non inueniet quod respō-

dulat eat Apostolo dicenti, Quid ha-
graue es quod non accepisti? & alibi,

*1 Cor. 4.
Et 10.*

eam Qui stat, videat ne cadat. Postre-
on dū nō si fideliter computet, facile il-

atis dū
niter

f

li erit aduertere, quod nec Paul
Luc. 14. decem millibus possit occurrere tra
Esa. 64. ei, qui cum viginti millibus cursu
 nit ad se, & omnes iustitias ecum
 tanquam pannum menstruum Nim
 reputari. mm
 ti po

Cor terræ affigendum ocul
 non esse. caus
 32. tu id

*Infera quæ volitat, nimumque ad pabula vent
 retibus aut visco protinus haeret avis.
 Qui nimis est ventri, rebus quoque deditus imis
 Hunc facile in casses pertrahit arte Satan,
 Si cupis ergo tuam è tanto discrimine mentem
 Eximere, & vita consulis ipse tua,
 Fac semper mens alta petat, sursumque feratur
 Sic auceps tendet retia vana tibi.*

S C H O L I A.

Hom. 15 *Infera quæ*) Chrysostramus, dice
ad pop. æternæ vitæ meditationem mitt
Antioch. rumque fluxarum contemp min
 nos excitet, similitudinē ab vnd
 bus ducit, quæ haud facile ce reru
 tur, cum sublimè volant. Id sibi